

vacích, zapotřebí bude, budiž vyjednáváno a v případu potřeby po vyslechnutí znalců dle instancí rozhodnuto.

Jeví-li se to býti vhodným, má místní komisař sám neb zeměměřič účastníky v držení pozemků náhradných uvésti. V případu potřeby žádejž místní komisař příslušný soud o exekutivní uvedení účastníků v držení pozemků náhradných.

Vyhraničení.

§. 125.

Pokud to možno jest, aniž by tím ujetí pozemků náhradných v držbu meškáno bylo, dejž místní komisař dříve než-li se to stane pozemky náhradné a po případě hranice obecní pod dohledem zeměměřiče definitivně vyhraničiti.

Vyhranění děje se z pravidla kameny neb silnými kolíky. Jiná znamení mezní jsou jen tehdy dovolena, jsou-li z trvanlivého materiálu a mohou-li tak položena býti, že svévolná změna lehce spůsobiti se nedá a znamením mezním rozhraní přesně se vyznačiti dá. Kameny hraničné musí aspoň hrubě spracovány býti, tak aby se od jiných kamenů patrně líšily. Kolíky budťez ze zdravého a trvanlivého dřeva shotoveny,

Hraničícím sousedům náleží dodati a položiti znamení mezní (§. 124, č. 6, s. z. z.), a oni mají zavčas vyzvání býti, aby je a potřebné pracovníky dodaly. Volba znamení mezních zůstavena je jejímu shodnutí. Přeje-li si soused hraničící upotřebiti kamenů uměle spracovaných, jich poznačení písmeny, čísla a pod., nesiž sám vzešlé tím útraty vyšší.

Nemohou-li se sousedé hraničící o spůsobu mezních znamení, jichž upotřebiti se má, shodnouti, upotřebeny budťez kameny hrubě spracované.

Znamení mezní zasazeny budťez v čáře hraničné a sice budiž každý bod, ve kterým se čára hraničná ohýbá, jedním mezním znamením opatřen. Běží-li hranice po straně neupraveného vodotoku neb cesty, dostačí, když se znamení mezní postaví na bodech ostře se odrážejících.

Musela-li by, kdyby přesně zachováno bylo běhu hranic, dle předstojícího ustanovení znamení mezní na cestě nebo ve vodotoku postavena býti, budťez po obou stranách cesty nebo vodotoku tak postavena, aby se vždy dvě proti sobě stojící ve stejné vzdálenosti od čáry hraničné nalézala.

Mezi body konecovými přímé čáry hraničné budiž tolik znamení mezních v ni zasazeno, kolik se jich zapotřebí býti jeví. Při čemž platí pravidlo, že možno býti musí, od jednoho znamení mezního v čáře přímé vždy nejbližší spatřiti. Nemohou-li se sousedé hraničící shodnouti o počtu, jehož upotřebiti se má, a o rozdílu takých znamení mezních, má místní komisař dle vlastního odborného úsudku před se jítí.